

MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ

Warszawa, dnia 16 maja 2012 r.

BOII-2bs/BP-6bs-772-30- 821/11/12
L.Dz.: BP/11/00553

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „*Kpa*” oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. *o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu* (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 700, z późn. zm.) zwanej dalej „*specustawą gazową*”, po rozpatrzeniu odwołań Pani Marzeny Kamińskiej, Pani Elżbiety Matuszewskiej-Niewiadomskiej, Pani Justyny Matuszewskiej oraz Pana Rafała Matuszewskiego, od decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 1/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r., znak: WI.III.70460-1/10, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla zadania pn.: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700, PN 8,4 MPa relacji: Gustorzyn-Odolanów” przebieg na terenie województwa kujawsko-pomorskiego (Etap I – powiat włocławski), wraz z infrastrukturą towarzyszącą,

I. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji zapis, znajdujący się na stronie 85, w punkcie X. Termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń:

„Wydanie nieruchomości winno nastąpić w terminie do 30 dni od dnia zawiadomienia przez inwestora właściciela, wieczystego użytkownika nieruchomości objętych inwestycją.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia zapisu:

„Ustalą termin, odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, po uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na budowę na 30 dzień od dnia doręczenia zawiadomienia inwestora o konieczności zajęcia gruntów pod inwestycję”.

II. w pozostałej części utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ – SYSTEM S.A., zwany dalej *inwestorem*, reprezentowany przez Pana Leszka Kuziele, działającego z upoważnienia Pana Andrzeja Fiołka, będącego pełnomocnikiem Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ – SYSTEM S.A., wystąpił do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z wnioskiem z dnia 16 listopada 2010 r., znak: GP3/186201/10/001193, o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia DN700, PN8,4MPa Gustorzyn – Odolanów – Etap I – przebieg na terenie województwa kujawsko-pomorskiego – powiat włocławski.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski, pismem z dnia 30 listopada 2010 r., znak: WI.III.70460-1/10, wezwał *inwestora* do usunięcia braków formalnych ww. wniosku.

Inwestor, przy pismach z dnia 10 grudnia 2010 r., znak: GP3/186201/10/001469, z dnia 15 grudnia 2010 r., znak: GP3/186201/10/1499, z dnia 17 grudnia 2010 r., znak: GP3/186201/10/001520, z dnia 21 grudnia 2010 r., znak: GP3/186201/10/001537 oraz z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: GP3/186201/10/001542, usunął braki wskazane w ww. wezwaniu organu I instancji.

Wobec powyższego, Wojewoda Wielkopolski, zgodnie z art. 8 ust. 1 *specustawy gazowej*, pismem z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: WI.III.70460-1/10, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla zadania pn.: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN700, PN8,4MPa Gustorzyn – Odolanów przebieg na terenie województwa kujawsko-pomorskiego (Etap I – powiat włocławski). Pozostałe strony zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 *specustawy gazowej*, Wojewoda Kujawsko-Pomorski, pismami z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: WI.III.70640-1/10, zwrócił się do Sądu Rejonowego we Włocławku oraz Sądu Rejonowego w Radziejowie o ujawnienie w księgach wieczystych nieruchomości objętych przedmiotową inwestycją faktu wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Po przeprowadzeniu postępowania z ww. wniosku, organ I instancji uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, działając na podstawie art. 5 ust. 1 *specustawy gazowej* oraz art. 104 *Kpa*, wydał w dniu 21 stycznia 2011 r. decyzję nr 1/2011 znak: WI.III.70460-1/10, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla zadania pn.: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700, PN 8,4 MPa relacji: Gustorzyn-Odolanów” przebieg na terenie województwa kujawsko-pomorskiego (Etap I – powiat włocławski), wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Od powyższej decyzji odwołanie do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli Pan Jacek Tomaszewski, Pan Marian Lewandowski, Pan Krzysztof Lewandowski, Pan Mateusz Jaskólski, Pani Jadwiga Nowakowska, Pan Henryk Nowakowski, Pani Elżbieta Matuszewska-Niewiadomska, Pani Justyna Matuszewska, Pan Rafał Matuszewski, Pani Marzena Kamińska.

Pismami z dnia 7 czerwca 2011 r., znak: BP-6bs-772-30-1516/11, BP-6bs-772-30-1517/11, BP-6bs-772-30-1518/11, BP-6bs-772-30-1519/11, BP-6bs-772-30-1520/11 Minister Infrastruktury pozostawił bez rozpoznania odwołania wniesione przez Pana Krzysztofa Lewandowskiego, Pana Mariana Lewandowskiego, Pana Jacka Tomaszewskiego, Panią Jadwigę Nowakowską, Pana Henryka Nowakowskiego z uwagi na nie usunięcie braków formalnych polegających na niewskazaniu zarzutów odnoszących się do zaskarżonej decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego, nieokreśleniu istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania oraz niewskazaniu dowodów uzasadniających to żądanie.

W stosunku do odwołania Pana Mateusza Jaskólskiego Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, odrębną decyzją umorzył postępowanie odwoławcze w zakresie jego odwołania.

Pani Marzena Kamińska w odwołaniu z dnia 21 lutego 2011 r. wskazała, iż jest właścicielka działek nr 185/1 i 185/2, obręb Lubraniec Parcele, położonych w Gminie Lubraniec. Skarżąca podniosła, iż planowana inwestycja będzie przebiegała w sposób naruszający istniejącą zabudowę. Planowany gazociąg, zdaniem skarżącej, będzie przebiegał wzdłuż istniejącego gazociągu w taki sposób, że należące do niej nieruchomości będą

otoczone ww. gazociągami, przez co nieruchomości te tracą na wartości, a użytkowanie gruntów będzie ograniczone. Wskazała dodatkowo, iż położenie nowego gazociągu przy już istniejącym zmniejszyłoby problem rozbudowy gospodarstwa.

W piśmie z dnia 12 lipca 2011 r. skarżąca wskazała, iż bez wcześniejszych uzgodnień naruszona jest jej własność. Wskazała także, iż otoczenie jej nieruchomości gazociągami powoduje niebezpieczeństwo i obniża wartość zabudowań. Ponadto skarżąca wskazała, iż nie miała obowiązku śledzenia nowych zmian projektowych wskazanych przez inwestora oraz nie miała dostatecznych informacji dotyczących planowanej inwestycji.

Pani Elżbieta Matuszewska-Niewiadomska, Justyna Matuszewska oraz Rafał Matuszewski w swoim odwołaniu z dnia 17 lutego 2011 r. wskazali, iż są właścicielami działek nr 130/1 oraz 129/1 i wnieśli o zaprojektowanie gazociągu wzdłuż istniejącego gazociągu. Zdaniem skarżących, przebieg nowego gazociągu przez należące do nich nieruchomości uniemożliwi im zmianę użytkowania tych gruntów na cele budowlane, co obniży wartość tych nieruchomości. W konsekwencji skarżący wnieśli o rozpatrzenie możliwości zmiany lokalizacji gazociągu lub uwzględnienie wysokości odszkodowania wg wartości działek budowlanych.

W piśmie z dnia 12 lipca 2011 r., skarżący ponowili swoje zarzuty dotyczące przebiegu projektowanego gazociągu w obrębie ich nieruchomości.

Ww. odwołania wniesiono w terminie ustawowym.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że na mocy § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w *sprawie utworzenia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej* (Dz. U. Nr 250, poz. 1503), Ministerstwo Infrastruktury, z dniem 18 listopada 2011 r., uległo przekształceniu w Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w *sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej* (Dz. U. Nr 248, poz. 1494) organ ten kieruje m.in. działem administracji rządowej budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 *specustawy gazowej* organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu jest minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia wniesionych odwołań od ww. decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 21 stycznia 2011 r., jest obecnie Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zważył co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 *Kpa* i 77 *Kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *Kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na względzie powyższe, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania oraz wydaną decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 1/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r., znak: WI.III.70460-1/10, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla zadania pn.: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700, PN 8,4 MPa relacji: Gustorzyn-Odolanów” przebieg na terenie województwa kujawsko-pomorskiego (Etap I – powiat włocławski), wraz z infrastrukturą towarzyszącą, a także rozpatrzył zarzuty podniesione w ww. odwołaniach

W niniejszym przypadku, wniosek o wydanie ww. decyzji, wniesiony do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego w dniu 16 listopada 2010 r., został złożony przez właściwy podmiot, zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 pkt 3 *specustawy gazowej*, tj. przez Operatora Gazociągów Przemysłowych GAZ – SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, reprezentowanego przez Pana Leszka Kuziele, działającego z upoważnienia Pana Andrzeja Fiołka, będącego pełnomocnikiem Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ – SYSTEM S.A.

Jak wynika z treści opisowej wniosku, lokalizacja dotyczy inwestycji polegającej na wybudowaniu nowego gazociągu wysokiego ciśnienia DN700, PN8,4MPa Gustorzyn

– Odolanów (etap I), zlokalizowanego na nieruchomościach, bądź ich częściach, położonych w powiecie włocławskim, na terenie województwa kujawsko-pomorskiego.

Celem ww. inwestycji, stanowiącej część składową większego zamierzenia inwestycyjnego, jest poprawa bezpieczeństwa energetycznego Polski poprzez zwiększenie zdolności przesyłowych i transportowych systemu przesyłowego gazu ziemnego.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek z dnia 16 listopada 2010 r., Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej uznał, że zawiera on wszystkie elementy wymagane na podstawie przepisu art. 6 ust. 1 *specustawy gazowej*. W ww. wniosku, wskazano nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3 oraz art. 24 ust. 1 *specustawy gazowej*.

Do wniosku załączono również mapy ewidencyjne gruntów w skali 1:1000, na których zaznaczono granice terenu objęte wnioskiem *inwestora* oraz obszar oddziaływania inwestycji.

Ponadto, do wniosku załączono decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 10 września 2010 r., znak: RDOŚ-30-OO.II-66191-10/10/wm, o środowiskowych uwarunkowaniach zgodny na realizację przedsięwzięcia o nazwie „Gazociąg wysokiego ciśnienia DN700, PN8,4MPa Gustorzyn – Odolanów”, zlokalizowanego w województwie wielkopolskim, powiat Koło: gmina Babiak, Osiek Mały, Kościelec; miasto i gmina Koło, powiat Turek: gmina Brudzew, Przykona, Malanów; miasto i gmina Turek, powiat Kalisz: gmina Mycielin, Ceków-Kolonia, Żelazków, Blizanów, miasto Kalisz, powiat Ostrów Wielkopolski: gmina Przygodzice, miasto i gmina Ostrów Wielkopolski, miasto i gmina Odolanów, miasto i gmina Nowe Skalmierzyce oraz w województwie kujawsko-pomorskim, powiat Włocławek: miasto i gmina Brześć Kujawski, miasto i gmina Lubraniec, miasto i gmina Izbica Kujawska, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”.

Do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji ww. inwestycji, *inwestor* dołączył również, zgodnie z art. 6 ust. 3 *specustawy gazowej*:

1. pismo Ministra Zdrowia z dnia 9 listopada 2009 r., znak: MZ-OZU-523-19410-(1)/MO/09;
2. postanowienie Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2009 r., znak: DRO-III-51001-75-96/PJA/09;
3. pismo Ministra Infrastruktury z dnia 30 listopada 2009 r., znak: Gb4ak/0780/930558/2009,

4. pismo Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 19 listopada 2009 r., znak: DOZ-OAiK-6700/1019/09[KS];
5. pismo Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2010 r., znak: 341/D/;
6. pismo Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2009 r., znak: DAiN-II-0142-5470/09/AFS;
7. pismo Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 12 listopada 2009 r. znak: ULC-LTL-2/530-0707/01/09;
8. pismo Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Komendanta Państwowej Straży Pożarnej z dnia 16 listopada 2009 r., znak: WZ-5560/13/09;
9. pismo PKP S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Łodzi z dnia 9 grudnia 2009 r., znak: N14-2210-396/09,
10. pismo PKP S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Bydgoszczy z dnia 2 listopada 2009 r., znak: N5c-614-237/09,
11. opinię Burmistrza Gminy i Miasta Lubraniec z dnia 15 kwietnia 2010 r., znak: DE.5540/17/2010,
12. opinię Burmistrza Miasta Brześć Kujawski z dnia 5 października 2009 r., znak: BI.7040 26/2009,
13. opinię Burmistrza Miasta Izbica Kujawska z dnia 29 września 2009 r., znak: 2213-21/07/14/09,
14. postanowienie Starosty Włocławskiego z dnia 29 stycznia 2010 r., znak: GNB.GNO.6018-1-23/010,
15. opinię Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego – uchwała nr 1/12/10 z dnia 6 grudnia 2010 r.,
16. opinię Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu – postanowienie nr 28/10 z dnia 29 marca 2010 r., znak: ZZ-J-2120-18/10/AH, sprostowane postanowieniem nr 40/10 z dnia 22 kwietnia 2010 r., znak: ZZ-2120-18/10/AH,
17. opinię Dyrektora Lasów Państwowych w Poznaniu z dnia 24 lutego 2010 r., znak: ZZ-J-2120-1/10,
18. opinię Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Delegatura we Włocławku z dnia 19 listopada 2009 r., znak: WUOZ/W.UAB-1553/2008;
19. opinię Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Bydgoszczy z dnia 5 października 2009 r., znak: GDDKiA-O/BY-Z-3/4152/1125/2009,

20. opinię Dyrektora Zarządu Dróg Wojewódzkich w Bydgoszczy z dnia 29 września 2009 r., znak: ZDW.T1e.5360-243/09;

21. pismo Zarządu Dróg Powiatowych we Włocławku z dnia 30 września 2009 r. znak: TO.5443/98/09;

Pismem z dnia 11 maja 2010 r., znak: GP3/186201/10/000574, *inwestor* wystąpił do Starostwa Powiatowego we Włocławku o opinię w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych. Ponadto pismem z dnia 10 listopada 2010 r., znak: GP3/186201/10/001246 inwestor zwrócił się do Zarządu Powiatu Włocławskiego o wydanie opinii, o której mowa w art. 6 ust. 3 pkt 11 *specustawy gazowej*.

W ustawowym terminie 14 dni ww. organy nie wydały właściwych opinii, co w oparciu o art. 6 ust. 4 *specustawy gazowej* należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Inwestor uzyskał również wymagane prawem pozwolenia wodno-prawne, tj.:

1. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 10 września 2010 r., znak: Ś.6224-15/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Noteć Wschodnia;
2. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 17 września 2010 r., znak: Ś.6224-16/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Niwka;
3. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 17 września 2010 r., znak: Ś.6224-17/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Kocięca;
4. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 17 września 2010 r., znak: Ś.6224-18/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Zgłowiączki;
5. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 17 września 2010 r., znak: Ś.6224-19/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Zgłowiączki;
6. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 17 września 2010 r., znak: Ś.6224-20/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Zgłowiączka;
7. decyzję Starosty Włocławskiego z dnia 17 września 2010 r., znak: Ś.6224-21/1/10, na wykonanie przekroczenia pod dnem cieku wodnego rzeki Kanał Folusz.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego postępowanie o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej organ I instancji prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie

i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski, zgodnie z art. 8 ust. 1 *specustawy gazowej*, pismem z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: WI.III.70460-1/10, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego wnioskodawcę, właścicieli nieruchomości i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminala, na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Ponadto, zgodnie z art. 8 ust 1 pkt 4 *specustawy gazowej*, obwieszczenie o wszczęciu postępowania zostało również zamieszczone na stronach internetowych gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji.

W aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające zamieszczenie obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy w dniach od 27 grudnia 2010 r. do 10 stycznia 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu od dnia 24 grudnia 2010 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Brześciu Kujawskim w dniach od 28 grudnia 2010 do 17 stycznia 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Miasta Lubraniec w dniach od 3 do 20 stycznia 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Miasta Izbica Kujawska w dniach od 28 grudnia 2010 do 13 stycznia 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu od dnia 30 grudnia 2010 r.,

Obwieszczenie o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 3 *specustawy gazowej*, zostało również opublikowane w dniu 30 grudnia 2010 r. w prasie o zasięgu ogólnopolskim, tj. w „Gazecie Wyborczej”.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

Ponadto, w wykonaniu obowiązku określonego w art. 8 ust. 5 *specustawy gazowej*, Wojewoda Kujawsko-Pomorski, pismami z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: WI.III.70640-1/10, zwrócił się do Sądu Rejonowego we Włocławku oraz Sądu Rejonowego w Radziejowie

o ujawnienie w księgach wieczystych nieruchomości objętych przedmiotową inwestycją faktu wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Powyższe, w ocenie organu odwoławczego, czyni zadość przepisom *specustawy gazowej*, określającym obligatoryjne elementy procedury poprzedzającej wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Również sama decyzja Wojewody Kujawsko-Pomorskiego zawiera wszystkie elementy przewidziane w art. 10 ust. 1 i 2 *specustawy gazowej*. Zaskarżona decyzja zawiera bowiem: określenie terenu objętego inwestycją w zakresie terminalu, w tym linii rozgraniczających teren inwestycji (art. 10 ust. 1 pkt 1 *specustawy gazowej*), warunków technicznych w zakresie przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia przez grunty leśne, drogi publiczne, pod torami kolejowymi, przez obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią (art. 10 ust. 1 pkt 2 *specustawy gazowej*), warunków wynikających z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków, w tym dotyczące przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym (art. 10 ust. 1 pkt 3 *specustawy gazowej*), warunków ochrony przeciwpożarowej dla inwestycji (art. 10 ust. 1 pkt 4 *specustawy gazowej*), warunków dotyczących ochrony interesów osób trzecich (art. 10 ust. 1 pkt 5 *specustawy gazowej*). Zaskarżona decyzja zawiera również zatwierdzenie projektu podziału nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji (art. 10 ust. 1 pkt 6 *specustawy gazowej*), oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutki, o których mowa w art. 20 ust. 3 i art. 24 ust. 1 *specustawy gazowej* (art. 10 ust. 1 pkt 7 i 8 *specustawy gazowej*), wskazanie terminu wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń (art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej*).

Niemniej jednak, analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej*, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu I instancji w sposób niejednoznaczny określa termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej*, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zawiera termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń. Z analizy zapisu zawartego w punkcie X inkryminowanej decyzji wynika, że nie wskazuje on konkretnego terminu wydania tych nieruchomości, a jedynie okres, w jakim nieruchomości mają zostać wydane, określony na 30 dni, co należy niewątpliwie uznać za określenie niejednoznaczne i niejasne, naruszające zasadę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Z powyższego

zapisu decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania, czy jest to 5, 10 czy może 30 dzień od dnia otrzymania zawiadomienia inwestora o konieczności zajęcia gruntów pod inwestycję. Wskazać także należy, iż stwierdzenie zawarte w pkt X zaskarżonej decyzji określające termin wydania nieruchomości do 30 dni „od dnia zawiadomienia inwestora” jest nieprecyzyjne, gdyż trudno jest wskazać, o jakie zawiadomienie chodzi. Zasadnym więc było doprecyzowanie tego zapisu poprzez wskazanie, iż jest to 30 dzień od dnia doręczenia zawiadomienia inwestora o konieczności zajęcia gruntów pod inwestycję, przesłanego stronom po wydaniu przez właściwy organ decyzji o pozwoleniu na budowę.

W związku z powyższym, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji, w jej punkcie X, kwestionowany zapis, ustalając w jego miejsce zapis następujący: „Ustalam termin, odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, po uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na budowę na 30 dzień od dnia doręczenia zawiadomienia inwestora o konieczności zajęcia gruntów pod inwestycję”. Wydanie nieruchomości, jak również opróżnienie lokali i innych pomieszczeń przez ich właścicieli bądź użytkowników wieczystych zgodnie ze skorygowanym przez organ II instancji punktem X ww. decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego, nastąpić ma zatem 30 dnia od dnia doręczenia zawiadomienia inwestora, o którym mowa powyżej.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy gazowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji, poza częścią uchyloną i ustaloną w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, badając materiał dowodowy, nie dostrzegł również nieprawidłowości w zakresie doręczenia zapadłego orzeczenia stronom postępowania.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 12 ust. 1 *specustawy gazowej*, doręczył decyzję nr 1/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r., znak: WI.III.70460-1/10, *inwestorowi*. Ponadto, pismem z dnia 31 stycznia 2011 r. znak: WI.III.70460-1/10, organ I instancji zawiadomił o wydaniu ww. decyzji właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Ww. zawiadomienie zawierało m.in. informację o miejscu, w którym strony

mogą zapoznać się z treścią decyzji, jak i o terminie oraz sposobie wniesienia środka zaskarżenia na wydane rozstrzygnięcie.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o wydaniu przedmiotowej decyzji w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędzie gminy właściwym ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminalu, na stronach internetowych tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim.

W aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające zamieszczenie obwieszczenia o wydaniu decyzji:

- na tablicy ogłoszeń Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy w dniach od 7 do 22 lutego 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu od dnia 7 lutego 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Miasta Izbica Kujawska w dniach od 8 lutego do 24 marca 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu od dnia 8 lutego 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Brześciu Kujawskim w dniach od 7 do 22 lutego 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Miasta Lubraniec w dniach od 8 do 21 lutego 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu od dnia 28 lutego 2012 r.,

Ponadto, przedmiotowe ogłoszenie opublikowano w prasie ogólnopolskiej „Gazeta Wyborcza” z dnia 15 lutego 2011 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

Odnosząc się zaś do zarzutów zawartych w odwołaniach Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdza, co następuje.

Mając na uwadze zarówno dyspozycję art. 7 i 77 *Kpa*, jak i orzecznictwo sądowno-administracyjne (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 554/09, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/> oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 października 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 727/09, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>), Minister Infrastruktury, pismem z dnia 7 czerwca 2011 r., znak: BP-6bs-772-30-1522/11, wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w kwestiach poruszonych w złożonych przez Panią Marzenę Kamińską, Panią Elżbietę Matuszewską-Niewiadomską, Panią Justynę Matuszewską oraz Pana Rafała Matuszewskiego odwołaniach, a w szczególności odniesienia się do kwestii proponowanych przez skarżących zmian dotyczących przebiegu projektowanego gazociągu.

W piśmie z dnia 15 czerwca 2011 r., znak: GP3/186201/11/000811, *inwestor* wyraził swoje stanowisko, wskazując na racjonalność i optymalność przyjętego we wniosku wariantu przebiegu planowanej inwestycji.

Przedmiotowe pismo zostało przez organ odwoławczy, zgodnie z wyrażoną w art. 9 *Kpa* zasadą udzielania stronom postępowania informacji, przesłane Skarżącym przy piśmie z dnia 1 lipca 2011 r., znak: BP-6bs-772-30-1829/11, z pouczeniem o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych przez Skarżących organ odwoławczy uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów Pani Elżbiety Matuszewskiej-Niewiadomskiej, Pani Justyny Matuszewskiej oraz Pana Rafała Matuszewskiego, oraz zarzutów Pani Marzeny Kamińskiej dotyczących możliwości wybudowania gazociągu wzdłuż istniejącego gazociągu, stwierdzić należy, iż decyzja lokalizacyjna wydana na podstawie przepisów *specustawy gazowej* jest decyzją administracyjną o charakterze związanym. Organ orzekający w sprawie jest zobowiązany do wydania decyzji o treści określonej w *specustawie gazowej*, pod warunkiem, że wnioskodawca spełni wszelkie przesłanki określone przepisami prawa. Wojewoda Kujawsko-Pomorski nie mógł odmówić wydania decyzji lub wydać jej w innym zakresie, niż to wynika z treści przepisów ustawy (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 czerwca 2008 r. sygn. akt IV SA/Wa 441/06).

Należy zauważyć, iż w dokumentacji przedłożonej do wniosku o wydanie ww. decyzji *inwestor* wyraźnie wskazał poszczególne działki, z podaniem ich oznaczenia numerycznego, w stosunku do których decyzja ma wywołać skutek wyłączeniowy lub ograniczenie w ich korzystaniu. Jak zaś wynika z treści pisma inwestora z dnia 15 czerwca 2011 r., który jest jedynym uprawnionym podmiotem do zmiany przebiegu inwestycji, modyfikacja przebiegu planowanego przedsięwzięcia jest niezasadna. Jak stwierdził inwestor, przebieg nowego gazociągu nawiązuje do przebiegu istniejącego gazociągu DN500 i w znacznej części ułożony jest w odległości ok. 8 m od gazociągu istniejącego, tak by budowa nowego gazociągu była jak najmniej uciążliwa dla właścicieli nieruchomości. Jednakże w rejonie nieruchomości należących do skarżących istniejący gazociąg przebiega przez teren zagospodarowanych posesji, a przebieg nowego gazociągu w odległości ok. 8 m powodowałby zbliżenie od słupów napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia nawet do 2m. Korekta trasy gazociągu spowodowałaby zbliżenie gazociągu do zabudowań do ok. 10 m., natomiast w wersji zaprojektowanej przez inwestora odległość ta wynosi ok. 25 m.

Ponadto, inwestor wskazał, iż modyfikacja przebiegu gazociągu DN700 powodowałaby konieczność wykonania dwóch skrzyżowań z gazociągiem istniejącym, należałoby także skorygować trasę na odcinku przekroczenia drogi z sadem w celu uzyskania minimalnego kąta skrzyżowania z drogą wynoszącego 45 stopni, co powodowałoby duże utrudnienia technologiczne. Przedstawione przez inwestora zamierzenie w kształcie zatwierdzonym decyzją organu I instancji w rejonie nieruchomości należących do skarżących, zdaniem inwestora, eliminuje zbliżenia do istniejących zabudowań, przebiega poza terenem sadu oraz nie wymaga wykonania dodatkowych skrzyżowań z istniejącym gazociągiem DN500. W konsekwencji, w ocenie inwestora zmiana przebiegu planowanego przedsięwzięcia jest technicznie nieuzasadniona.

Odnosząc się do zarzutu zawartego we wszystkich wniesionych odwołaniach, iż zatwierdzona zaskarżoną decyzją lokalizacja gazociągu wysokiego ciśnienia spowoduje znaczne ograniczenia w użytkowaniu oraz obniżenie wartości gruntów, na których została wytyczona, należy wyjaśnić, iż wydając decyzję o lokalizacji terminalu, organ orzekający dokonuje jedynie oceny prawnej dopuszczalności lokalizacji tej inwestycji we wnioskowanym miejscu. Organ ocenia legalność zamierzeń inwestora z racji posiadanych uprawnień z zakresu administracji publicznej, natomiast kreatorem przebiegu przedsięwzięcia pozostaje inwestor, czyli w omawianym przypadku, zgodnie z art. 5 ust. 1 *specustawy gazowej*, Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ – SYSTEM S.A.

Wskazać należy, iż w przypadku inwestycji celu publicznego, jaką jest budowa terminalu gazowego, bezpieczeństwo energetyczne i interes państwa wymaga ograniczenia indywidualnych uprawnień właścicieli lub użytkowników wieczystych gruntów objętych inwestycją. W tym też celu ustawodawca w drodze regulacji ustawowej przewidział szczególnie tryb postępowania umożliwiający planowanie inwestycji liniowej o charakterze strategicznym dla gospodarki narodowej. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż wbrew powszechnemu przekonaniu, własność nie jest prawem nieograniczonym. W myśl bowiem art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. nr 16 poz. 93, z późn. zm.) wyznacznikami granic własności są ustawy i zasady współżycia społecznego, a wyznacznikiem sposobu korzystania przez właściciela z przysługującego mu prawa jest społeczno – gospodarcze przeznaczenie tego prawa. Z takim ograniczeniem ustawowym mamy do czynienia w niniejszym przypadku, przy czym ustawodawca w celu zrekomensowania podmiotom uprawnionym ograniczenia korzystania z należących do nich nieruchomości, czy też zmniejszenia ich wartości rynkowej, gwarantuje tym osobom stosowne odszkodowanie.

Podobne stanowisko prezentuje orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt SK 11/02, Trybunał Konstytucyjny przywołując inne własne orzeczenia podniósł, że prawa konstytucyjnie chronione nie mają charakteru absolutnego. Dopuszczalne jest ze względu na ważny interes publiczny ograniczenie prawa własności (art. 21 ust. 2 *Konstytucji*). Istotne jest przy tym wskazanie przyczyny ograniczenia oraz zachowanie zasady proporcjonalności. Pojmowanie własności jako prawa absolutnego prowadziło w wielu wypadkach do naruszenia praw innych podmiotów. Własność nie stanowi "prawa nieskończonego" (*ius infinitum*), tzn. wartości absolutnej, niepodlegającej żadnym ograniczeniom. Mogłoby to także obrócić się przeciwko samym właścicielom rzeczy (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 1999 r., SK 9/98, OTK ZU nr 4/1999, poz. 78). Treść prawa własności oraz zakres ochrony tego prawa, jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu w sprawie K. 1/91 (wyrok z dnia 28 maja 1991 r. K. 1/91, OTK w 1991 r., poz. 4), zamykają się w określonych przez prawo granicach, mających swoją podstawę w przepisach ustawy zasadniczej, w szczególności w zasadzie dobra ogółu, a zatem także dobra wszystkich właścicieli. Przepisy ustawowe określające ograniczenia prawa własności, będąc koniecznym składnikiem porządku prawnego powinny we właściwy sposób równoważyć interesy właścicieli i interes publiczny.

Należy zauważyć, iż samo kwestionowanie celowości inwestycji, jakkolwiek związanej z częściowym ograniczeniem skarżącym prawa własności, nie może prowadzić do uchylecia decyzji ustalającej lokalizację terminalu, bowiem *specustawa gazowa* dopuszcza ingerencję w prawo własności obywateli. Punktem wyjścia dla wszelkich rozważań jest zawsze założenie racjonalnego działania ustawodawcy i domniemanie zgodności ustaw z *Konstytucją*

W niniejszym postępowaniu, żadna ze stron skarżących nie wykazała, by jej interes prawny został ograniczony w sposób niedopuszczalny lub niezgodny z prawem. Samo zaś niezadowolenie, czy też obawa, iż wybudowanie gazociągu ograniczy dotychczasowy lub planowany sposób korzystania z całości lub części gruntu zajętego pod inwestycję nie jest wystarczającym argumentem do kwestionowania zasadności, czy też prawidłowości wydanej decyzji w sprawie.

Stwierdzić także należy, iż budowa planowanego gazociągu, mieści się w definicji celu publicznego. Zgodnie bowiem z art. 6 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102 poz. 651, z późn. zm.), celem publicznym jest budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania

ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania. Powyższe ma miejsce w przypadku budowy przedmiotowego przedsięwzięcia.

W ramach ww. przedsięwzięcia, jako celu publicznego, niezbędne jest niewątpliwie ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości, co zostało stwierdzone w decyzji organu I instancji.

W ocenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej powyższa argumentacja uzasadnia także nieuwzględnienie zarzutu Pani Marzeny Kamińskiej, zawartego w jej piśmie z dnia 12 lipca 2011 r., dotyczącego naruszenia własności skarżącej. Zgodnie bowiem z art. 64 ust. 3 Konstytucji RP własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. W omawianym przypadku dopuszczalność ingerencji w prawo własności dokonywana jest na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 8 w związku z art. 24 ust. 1 *specustawy gazowej*. Wskazać również należy, iż przepisy *specustawy gazowej* nie przewidują, na etapie postępowania lokalizacyjnego, jakichkolwiek form negocjacji bądź uzgodnień z właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji gazociągu.

Odnosząc się zaś do zarzutu skarżącej, jakoby nie miała dostatecznych informacji o lokalizacji planowanego przedsięwzięcia, wskazać należy, iż skarżąca przez cały czas postępowania prowadzonego przed organem I jak i II instancji miała zapewniony czynny udział w postępowaniu i mogła zgłaszać uwagi co do planowanego przedsięwzięcia. Wobec powyższego, niesłuszne są twierdzenia skarżącej, jakoby została pozbawiona informacji na temat przedmiotowej inwestycji.

Dodatkowo stwierdzić należy, iż w myśl art. 23 ust. 1 i 2 *specustawy gazowej* za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 20 ust. 3, 4 i 12 *specustawy gazowej*, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między wojewodą, a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji.

Ponadto, w toku niniejszego postępowania do Ministra Infrastruktury wpłynęło pismo Pana Marka Kamińskiego, jednobrzmiące w swojej treści z pismem Pani Marzeny

Kamińskiej z dnia 12 lipca 2011 r., zawierające zarzuty, co do których organ II instancji odniósł się powyżej.

Reasumując, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdza, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 1/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r., znak: WI.III.70460-1/10, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa i w związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi, na podstawie art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymują:

1. Wojewoda Kujawsko-Pomorski
2. Pan Leszek Kuziela,
pełnomocnik Pana Andrzeja Fiołka,
Kierownika Działu Inwestycji Strategicznych
Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.,
działającego z upoważnienia
prezesa zarządu Pana Igora Wasilewskiego
oraz członka zarządu Wojciecha Kowalskiego reprezentujących
Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
3. Pani Marzena Kamińska
4. Pani Elżbieta Matuszewska-Niewiadomska
5. Pani Justyna Matuszewska
6. Pan Rafał Matuszewski

Do wiadomości:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Izbica Kujawska
2. Burmistrz Miasta i Gminy Lubraniec
3. Burmistrz Miasta i Gminy Brześć Kujawski

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

Józef Żbik
Podsekretarz Stanu

